

Solidariteten med Venezuela viktigare än någonsin

Åt helvete med jänkarna!

Den 10 december håller Venezuela val. Jo, ni läste rätt. I det land som svenska medier beskrivit som näst intill en diktatur ska folket rösta fram 335 borgmästare och 23 delstatsguvernörer.

Flera av partierna inom högeroppositionensalliansen MUD har deklarerat att de kommer att delta. Och precis som i tidigare demokratiska val lär oppositionen vinna makten i flera delstater och storstadskommuner.

Utmålandet av Venezuela som en diktatur är ett tydligt exempel på den förvrängda och lögnaktiga bild av som ges i medierna. Den senaste tidens drev liknar hur det brukar låta när ett land är på väg att invaderas av USA.

Sant är att läget i Venezuela är allvarligt. Den omvälvning som går under namnet 'den bolivarianska revolutionen' är i djup kris. De mest extrema delarna av högern har de senaste månaderna utnyttjat situationen till att med våld och terror skapa kaos.

Det som händer i Venezuela måste sättas in i ett större sammanhang. USA-imperialismen och den inhemska reaktionen är på offensiven i hela Latinamerika för att försöka knäcka 2000-talets vänstervåg. Att CIA aktivt arbetar för ett regimskifte i Venezuela, det erkände för övrigt CIA-chefen Mike Pompeo i ett offentligt framträdande den 20 juli.

Med tanke på det allvarliga läget är sveket från delar av den breda vänster i USA och Europa, som tidigare solidariserat sig med Venezuelas folk och dess progressiva samhällsomvandling, djupt tragiskt. En del väljer att vara tysta. Andra sluter upp i högerens hetskampanj.

Den rödgröna tidningen Dagens ETC tillhör dem som hårt angriper Venezuela och dess folkvalde president. I en artikel av den tidigare Sveriges radiojournalisten Lars Palmgren utnämns Nicolás Maduro till 'socialismens dödgrävare'.

Palmgren förvränger det mesta och dömer ut alla de sociala framsteg som bevisligen skett. Ett av de grövsta angreppen är när han påstår att ett av Maduros syften med den konstituerande församlingen är att 'släppa de nyliberala krafterna fria'. Enligt Palmgren skulle annars högermajoriteten i parlamentet kunna stoppa utländska bolags investeringar i mineralbrytning(!).

Att USA spelar en central roll i det pågående våldsamma regimskiftesförsöket, så som imperialismakten gjort i det mesta som hänt i Latinamerika efter andra världskriget, det är något Palmgren liknar vid konspirationsteorier.

Artikeln i ETC hade kunnat avfärdas som ett i raden av Palmgrens sanslösa utfall mot Venezuela. De kom redan när han var radioreporter och Venezuelas ledare hette Hugo Chávez.

Problemet är att Palmgrens förvrädda verklighetsbeskrivning hyllas av röster som tidigare stött den bolivarianska revolutionen. Som Jonas Sjöstedt och Vänsterpartiet. Både partiordföranden och partiet valde att på sina officiella twitterkonton sprida ETC-artikeln med kommentaren 'Initierat av Lars Palmgren om vanstyret och sönderfallet i Venezuela'.

Varje person som värnar rättvisa och demokrati borde tvärtom solidarisera sig med Venezuela och dess progressiva rörelse. Borde stå upp för landets suveränitet och rätten att försvara sig mot det CIA-stödda försöket att krossa den bolivarianska revolutionen och

allt det positiva som uppnått för folkflertalet. Solidariteten med Venezuela är viktigare än någonsin.

Ovanstående betyder inte att regeringen Maduro inte ska kritiseras. För det finns mycket att kritisera, som korruptionen, regeringens oförmåga att bemöta det ekonomiska sabotaget och att landet är lika beroende av oljan idag som för ett halvt sekel sedan.

Men den venezuelanska samhällsomvandlingens brister och svagheter får inte skymma huvudfrågan. För kommunister, antiimperialister och alla som kämpar för en rättvisare och mer demokratisk värld är det nödvändigt att ta ställning. Vi måste stötta de progressiva, antiimperialistiska och folkliga krafterna i Venezuela som försvarar revolutionens landvinningar och därför sluter upp bakom regeringen Maduro.

Bland dem finns Venezuelas kommunistparti och en rad revolutionära gräsrotsorganisationer som kritiserar regeringen från vänster. De gillar inte de styrandes kompromissvilja mot de inhemska kapitalisterna. De förespråkar socialistiska lösningar för att på allvar bryta med det kapitalistiska system som fortfarande råder i Venezuela.

Men dessa kritiker skulle aldrig göra gemensam sak med den USA-stödda högern och de våldsverkare som bränner upp livsmedelslager, kastar brandbomber på sjukhus och poliser och uppmanar militären att störta regeringen.

För om dessa mörkerkrafter lyckas störta Maduro och ta makten, då skulle folket fråntas många av de sociala och demokratiska rättigheter som de vunnit under de senaste arton åren. Då skulle venezuelanerna få känna på samma nyliberala stålbad som folken i Argentina och Brasilien nu utsätts för.

Proletären 170809